

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet

(Implementering af dele af direktivet om industrielle emissioner fra fyringsanlæg på platforme)

§ 1

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 24. september 2009, som ændret ved § 15 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 1 i lov nr. 423 af 10. maj 2011, og § 3 i lov nr. 632 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke:
”Stk. 4. Loven omfatter ikke fyringsanlæg på platforme.”

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 4 indsættes som stk. 5:
”Stk. 5. Ved fyringsanlæg forstås en teknisk indretning, hvori brændsel oxyderes med henblik på anvendelse af den således frembragte varme.”

§ 2

Loven træder i kraft den 7. januar 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning og formål med lovforslaget

Formålet med dette lovforslag er at gennemføre visse ændringer i lov om beskyttelse af havmiljøet (herefter havmiljøloven) for at tilvejebringe det nødvendige grundlag for at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (herefter IED) for visse fyringsanlæg på platforme. Lovforslaget tilsigter at overføre miljøreguleringen af alle fyringsanlæg på platforme fra havmiljøloven til miljøbeskyttelsesloven således, at der sikres en ensartet regulering af fyringsanlæg, uanset om anlægget ligger på land eller på en platform i havet, og uanset anlæggets størrelse.

Fyringsanlæg på platforme findes i dag hovedsageligt på offshoreplatforme i Nordsøen. Anlæggene producerer den nødvendige energi til drift af olie- og gasproduktionen, platformenes beboelser, m.v. Der findes endvidere fyringsanlæg på andre typer af platforme, herunder på havvindmølleplatforme, hvor de bl.a. fungerer som nødstrømsanlæg.

Lovforslaget skal ses i tæt sammenhæng med det lovforslag, der, for at implementere IED, gennemfører en række nødvendige ændringer af lov om miljøbeskyttelse jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010 (miljøbeskyttelsesloven), lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug med senere

ændringer jf. lovbekendtgørelse nr. 1486 af 4. december 2009 og i lov om jordforurening, jf. lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009.

Lovforslaget blev sendt i høring den 30. november 2011, og der henvises til dette lovforslags beskrivelse og gennemgang af IED og dets konsekvenser for bl.a. reglerne om miljøgodkendelse og et digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem.

Nærværende lovforslag vil efter høringen blive indarbejdet i ovennævnte lovforslag til implementering af IED.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Gældende ret

Begrebet "platform" i den gældende havmiljølov, § 2, stk. 1, nr. 3, omfatter efter lovens forarbejder både boreplatforme og andre anlæg på havet, som f.eks. vindmølle anlæg og andre anlæg, der anvendes i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter, herunder lagrings- og lastningsfaciliteter. Denne forståelse af platform betyder, at fyringsanlæg, der er placeret på platforme, er omfattet af begrebet "platform" og dermed af havmiljølovens anvendelsesområde.

Havmiljøloven indeholder bestemmelser, som regulerer eller giver hjemmel til at udstede regler om forurening fra platforme. Der er i § 30 hjemmel til udstede regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster. Der er med hjemmel i denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg, der indeholder en tilladelsesordning for udledning af olie og kemikalier til havet. Der er endvidere i havmiljølovens § 30 hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om bortskaffelse ved afbrænding af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster med henblik på at begrænse luftforurening. Hjemlen hertil er ikke udnyttet.

Lovens § 31 indeholder et forbud mod afbrænding af stoffer og materialer på havet. Bestemmelsens hovedsigte er at forbyde afbrænding på havet af affald, der er frembragt på land. § 31 tillader dog som udgangspunkt afbrænding på havet til bortskaffelse af normalaffald fra skibe og platforme og afbrænding af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster. Forholdet er desuden reguleret i bekendtgørelse om forebyggelse af luftforurening fra skibe og platforme, således at der er et forbud mod afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme på søterritoriet, og visse begrænsninger ved afbrænding af normaldriftsaffald uden for søterritoriet.

Der er i havmiljølovens § 32, hjemmel til at udstede regler om særlige foranstaltninger med henblik på begrænsning af luftforurening fra bl.a. platforme. Hjemlen er bl.a. udnyttet til at fastsætte regler om svovlindholdet i faste og flydende brændstoffer.

Havmiljølovens § 33 har karakter af en »opsamlingsbestemmelse«, der gør det muligt inden for rammerne af lovens formål at fastsætte regler om forurening fra skibe og platforme, som ikke er omfattet af lovens kapitel 1 - 10 eller anden lovgivning i øvrigt. I de internationale havforureningskonventioner og inden for den internationale søfartsorganisation foregår der et løbende arbejde med at forbedre og udbygge de internationale aftaler om forebyggelse og bekæmpelse af havforurening, og bestemmelsen muliggør gennemførelsen af internationale vedtagelser herom.

Havmiljøloven indeholder derudover i lovens kapitel 7, 8, 11 og 12 regler om affaldsbortskaffelse, dumpning, beredskab og pligt til at bekæmpe forurening samt indberetning i tilfælde af olie- eller kemikalieforurening af havet fra platforme.

I dag reguleres fyringsanlæg på platforme ikke efter havmiljølovens regler.

2.1.1. Særligt om offshoreplatforme til olie- og gasproduktion

Offshoreplatforme i Nordsøen har fyringsanlæg, der producerer den nødvendige energi til drift af olie- og gasproduktionen, platformenes beboelser, m.v.

Miljøstyrelsen giver efter regler udstedt i medfør af havmiljølovens § 30 tilladelser til udledning af olie og kemikalier til havet ved indvinding af gas og olie.

Klima, energi- og bygningsministeren giver efter § 5 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eneretstilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i undergrunden. Inden indvinding iværksættes, skal Energistyrelsen godkende en plan for indvindingsvirksomheden, herunder produktionens tilrettelæggelse samt anlæg hertil (indvindingsforanstaltninger m.m.), jf. undergrundslovens § 10, stk. 2. Efterforsknings- og indvindingsarbejder må kun iværksættes, hvis Energistyrelsens godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde, jf. undergrundslovens § 28. Inden der gives godkendelse til projekter på havområdet om indvinding af mere end 500 tons råolie pr. dag eller mere end 500.000 m³ pr dag i kommercielt øjemed, gennemføres der efter undergrundsloven en vurdering af de miljømæssige konsekvenser af projektet, VVM.

Vurderingen af indvirkningerne på miljøet er nærmere reguleret i bekendtgørelse om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter offshore om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. Vurderingen omfatter projektets direkte og indirekte virkninger på mennesker, fauna, flora, jord, havbund, vand, luft, klima, landskab, materielle goder og kulturarv samt samspillet mellem disse faktorer. VVM-redegørelsen omfatter det samlede produktionsanlæg til indvinding af kulbrinter, herunder fyringsanlæg. Der er efter undergrundsloven mulighed for at stille vilkår eller meddele påbud eller forbud for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arter i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som området er udpeget for efter habitatdirektivet.

Miljøvurderingen af energiproduktionen på offshoreanlæg sker således som et led i den samlede miljøvurdering af indvindingsprojektet, herunder produktionsanlægget. Der udarbejdes en VVM-redegørelse ved nyanlæg. Ved ændringer, herunder af fyringsanlægget, der antages at kunne have en væsentlig indvirkning på miljøet, foretages en VVM-screening. Hvis ændringen vurderes at have væsentlig indflydelse på miljøet, udarbejdes en VVM-redegørelse.

I forbindelse med godkendelser af indvindingsprojekter vurderes det bl.a., om energiproduktionen har kapacitet til at drive produktionsanlægget, ligesom det vurderes om ressourceforbruget er energieffektivt.

CO₂-kvotereguleringen finder også anvendelse på fyringsanlæg på offshoreplatforme, og visse af fyringsanlæggene er desuden omfattet af NO_x-afgiften.

Eneretstilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter indeholder en række vilkår, som rettighedshaveren skal leve op til i efterforskningsprocessen for senere i forløbet at kunne opnå en forlængelse af tilladelsen med henblik på indvinding. Indvindingstilladelser gives for en lang år-række og revurderes kun i forbindelse med væsentlige ændringer.

2.2. Lovforslaget

Da Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (herefter IPPC) blev implementeret i dansk ret, blev det antaget, at fyringsanlæg på platforme ikke var omfattet af direktivet. Miljøministeriet er imidlertid blevet opmærksomt på, at visse fyringsanlæg på platforme også var omfattet af IPPC og i dag af IED.

Ifølge IED's bilag 1, nr. 1.1 omfatter direktivet forbrænding af brændsel med en samlet indfyret nominel termisk effekt på 50 MW eller derover (herefter store fyringsanlæg).

Det er Miljøministeriets vurdering, at der på nuværende tidspunkt er under 10 store fyringsanlæg på offshoreplatforme og ingen på andre typer af platforme.

Der er således behov for at skabe det lovmæssige grundlag for implementering af IED, således at det sikres, at store fyringsanlæg på platforme miljøgodkendes i overensstemmelse med direktivets regler.

Den gældende miljøbeskyttelseslov indeholder i lovens kapitel 5 om forurenende virksomhed IPPC's regler om miljøgodkendelse m.v. og forventes også fremover at skulle rumme IED's regler om miljøgodkendelse m.v. for de virksomheder, der er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, herunder store fyringsanlæg på land.

Havmiljøloven er *lex specialis* i forhold til miljøbeskyttelsesloven, hvis bestemmelser ikke kan anvendes på forurening fra bl.a. platforme, herunder fra fyringsanlæg på platforme.

Den gældende havmiljølov indeholder i dag en række regler om forurening fra platforme jf. ovenfor under pkt. 2.1, men det vurderes, at der ikke er tilstrækkelig hjemmel til at implementere alle dele af IED for store fyringsanlæg på platforme.

IED stiller således krav om etablering af en godkendelsesordning, og der skal fastsættes vilkår for driften. Der stilles i direktivet endvidere en række krav til indholdet af ansøgning om godkendelse. Godkendelsen skal kunne tages op til revurdering, hvis der offentliggøres nye BAT-konklusioner (bedste tilgængelige teknik), eller når der sker en udvikling i BAT, der kan betyde emissionsnedbringelse. Myndighederne skal have oplysning om væsentlige ændringer af anlægget, der kan have miljømæssige konsekvenser. IED kræver herudover inddragelse af offentligheden i forbindelse med godkendelsen, og tilsynsrapporter skal offentliggøres.

Det foreslås derfor, at havmiljøloven ikke skal finde anvendelse på platformes fyringsanlæg. Ved at undtage fyringsanlæggene fra havmiljølovens anvendelsesområde vil de blive omfattet af miljøbeskyttelsesloven. Herved sikres en ensartet regulering af fyringsanlæg, uanset om de er placeret på landjorden eller på en platform og uanset anlæggets størrelse. De gældende regler i havmiljøloven vil fortsat finde anvendelse på forurening fra platforme, bortset fra forurening fra fyringsanlæg på platforme. Det vil alene være forurening fra fyringsanlæg på platforme, der fremover reguleres i miljøbeskyttelsesloven.

Det er som udgangspunkt alene hensigten, at de store fyringsanlæg skal omfattes af reglerne om miljøgodkendelse i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, således at Danmark lever op til IED's krav.

Fyringsanlæg på platforme, der ikke har en kapacitet, som gør, at de er omfattet af IED, vil kunne reguleres efter relevante bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven. Således giver § 7 hjemmel til at udstede regler, der regulerer mindre fyringsanlæg, ligesom der efter miljøbeskyttelseslovens § 42 kan udstedes påbud og forbud i forhold til de mindre fyringsanlæg.

IED omfatter fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover. Med samlet nominel indfyret termisk effekt menes, at hvis der for eksempel på det enkelte produktionsanlæg er flere mindre fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt under 50 MW, men som opnår en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover, når de enkelte anlægs nominelle indfyrede effekter lægges sammen, så skal en sådan gruppe af anlæg anses for et fyringsanlæg, der skal miljøgodkendes.

Fyringsanlæg på platforme er som ovenfor nævnt ikke miljøgodkendt på nuværende tidspunkt, og de eksisterende store fyringsanlæg skal derfor nygodkendes. Der vil i bekendtgørelsen om godkendelse af listevirksomhed (herefter godkendelsesbekendtgørelsen) blive indarbejdet overgangsregler for godkendelse af de eksisterende store fyringsanlæg.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at der på nuværende tidspunkt er under 10 store fyringsanlæg på offshoreplatforme, der skal miljøgodkendes. Det forventes, at der kun vil blive modtaget ganske få ansøgninger om anlæg af yderligere store fyringsanlæg. Den øgede opgave for staten vil derfor være begrænset. Det skønnes, at en godkendelse vil tage 130 timer per anlæg. Dette giver en engangsomkostning for Miljøstyrelsen på 1300 timer ved 10 anlæg. Miljøstyrelsen fører i forvejen tilsyn med udledninger til havet fra gas- og olieproduktionen. Tilsyn on site på de store fyringsanlæg forventes gennemført hvert andet år i forbindelse med tilsynet med udledningerne til havet. Herudover er der revurderinger af godkendelser og tilsynsrapportering m.v. som skønnes til gennemsnitlig 15 timer per fyringsanlæg per år. Det giver samlet Miljøstyrelsen årlige meromkostninger på 150 timer.

Der er ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner, da staten er myndighed.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet der skal søges om miljøgodkendelse af eksisterende store fyringsanlæg og ved nyanlæg af sådanne store fyringsanlæg. De økonomiske konsekvenser som en engangsudgift ved erhvervelse af en miljøgodkendelse vil samlet beløbe sig til omkring 500.000 kr. ved 10 store fyringsanlæg, dvs. gennemsnitlig 50.000 kr. per fyringsanlæg. Miljøstyrelsen vurderer desuden, at de årlige administrative konsekvenser samlet for 10 store fyringsanlæg vil beløbe sig til omkring 60.000 kr. svarende til ca. 6.000 kr. årligt per stort fyringsanlæg for egenkontrol, rapportering mv.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget og udmøntningen heraf vil ikke have administrative konsekvenser for borgerne, da reglerne ikke vedrører disse.

6. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 25. november 2010 om industrielle emissioner EU-Tidende 2010, L 334, side 17.

7. Hørte myndigheder og organisationer mv.

8.. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Engangsomkostning på 1300 timer til udarbejdelser af godkendelser.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede, dvs. 150 timer per år.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	500.000 kr. som engangsomkostning ved erhvervelse af miljøgodkendelse.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede, dvs. omkring 60.000 kr. til egenkontrol, rapportering mv.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget forventes at medføre positive konsekvenser for miljøet, da de store fyringsanlæg i medfør af IED skal anvende BAT (bedste tilgængelige teknik).	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets	

	direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening).
--	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at havmiljøloven ikke finder anvendelse på fyringsanlæg på platforme. Herved vil disse fyringsanlæg blive omfattet af miljøbeskyttelseslovens regler.

Definitionen af et fyringsanlæg fremgår af bemærkningerne til nr. 2. Fyringsanlæg er således anlæg, hvori der afbrændes brændsel med det formål at udnytte den frembragte energi. Dette medfører, at de fyringsanlæg, der foreslås undtaget fra havmiljølovens anvendelsesområde, alene er de anlæg, hvori der afbrændes brændsel med det formål at anvende den frembragte energi, og som ikke anvender affald til energiproduktionen. Det drejer sig bl.a. om gasturbiner, gasmotorer, og dieseldrevne motorer.

Definitionen af fyringsanlæg medfører endvidere, at havmiljølovens regler i § 31, stk. 1, jf. dog stk. 2 og 3, og regler udstedt i medfør af stk. 4, om forbud mod afbrænding af affald på havet fortsat vil finde anvendelse.

Bestemmelserne i havmiljøloven, jf. §§ 30, 32 og 33, som giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om forebyggelse og begrænsning af luftforurening fra bl.a. platforme, vil fortsat finde anvendelse for andre aktiviteter på havet end et fyringsanlægs aktiviteter. Således vil havmiljølovens regler fortsat kunne anvendes til regulering af luftforurening fra andre kilder end fyringsanlæg som for eksempel flaring, hvor opsamlet gas fra sikkerhedsventiler og nødafblæsninger afbrændes på en sikker måde uden udnyttelse af energien.

Det er kun selve fyringsanlægget på en platform, der skal omfattes af miljøgodkendelsesreglerne, mens produktionsanlæg, beboelser m.v. ikke er omfattet af godkendelsesreglerne.

Direktivet definerer i artikel 3, nr. 3 et ”anlæg”. Det godkendelsespligtige anlæg er afgrænset til en stationær teknisk enhed indenfor hvilken, der gennemføres aktiviteter, som er nævnt i direktivets bilag I, og enhver anden direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, og som er teknisk knyttet til de i bilaget nævnte aktiviteter og som kan påvirke emissionerne og forureningen.

Fyringsanlæg på platforme påvirker ikke emissioner og forureningen fra platformens øvrige produktion. Platformen kunne i princippet have fået leveret energien fra et ”eksternt” stort fyringsanlæg. Det er derfor Miljøministeriets vurdering, at det er i overensstemmelse med IED’s afgrænsning af et ”anlæg”, at reguleringen alene finder anvendelse for fyringsanlægget og ikke på hele platformen eller dele af aktiviteterne på platformen ud over fyringsanlægget. Denne afgrænsning er også i overensstemmelse med praksis for afgrænsning af, hvilke anlæg der skal miljøgodkendes. Tilsvarende er det i overensstemmelse med praksis, at der udarbejdes en samlet VVM-redegørelse for et anlæg, uden at det indebærer, at hele anlægget bliver omfattet af miljøgodkendelsesreglerne.

Det følger af bilag 1, nr. 1.1 i IED, at direktivet omfatter forbrænding af brændsel med en samlet indfyret nominel effekt på 50 MW og derover. Disse store fyringsanlæg på platforme vil blive reguleret efter de regler i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, som implementerer IED.

Fyringsanlæg med en effekt på under 50 MW, som ikke er omfattet af IED, vil kunne reguleres efter relevante bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven. Miljøbeskyttelseslovens § 7 indeholder hjemmel til at udstede regler, der regulerer fyringsanlæg med en kapacitet på under 50 MW, ligesom der efter miljøbeskyttelseslovens § 42 kan udstedes påbud og forbud i forhold til sådanne mindre fyringsanlæg. Som udgangspunkt er det dog alene de store fyringsanlæg, der er omfattet af IED, som vil blive omfattet af reglerne om miljøgodkendelse, således at Danmark lever op til IED's krav.

De nærmere regler om godkendelse vil blive fastsat i godkendelsesbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven, og som vil blive revideret som følge af implementering af IED. Platformes store fyringsanlæg vil således blive reguleret på samme måde som store fyringsanlæg på land.

De nærmere regler om grænseværdier eller tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger for store fyringsanlæg vil blive fastlagt i bekendtgørelsen om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg, der også skal revideres som led i implementeringen af IED. De grænseværdier, der er fastlagt i IED's kapitel III om store fyringsanlæg, gælder ikke for gasturbiner og gasmotorer, der anvendes på offshoreplatforme. Da der er tale om implementering af et EU-direktiv, skal der ved fastlæggelse af grænseværdier eller tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger ses på IED's BAT referencedokumenter (BREF for store fyringsanlæg). I den forbindelse kunne der evt. tages hensyn til andre EU-medlemslandes gennemførelse af IED på offshoreproduktion i Nordsøen.

Kompetencen til godkendelse og til at føre tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven forventes at blive henlagt til Miljøstyrelsen, der i forvejen giver en række miljømæssige tilladelser i forbindelse med offshoreproduktionen af olie og gas.

Til nr. 2.

Lovens definition af fyringsanlæg svarer til definitionen af fyringsanlæg i IED artikel 3, nr. 25.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 7. januar 2013, da dette er fristen for implementering af IED.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende ret	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 929 af 24. september 2009, som ændret ved § 15 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 1 i lov nr. 423 af 10. maj 2011, og § 3 i lov nr. 632 af 14. juni 2011 foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 2 Loven omfatter følgende:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Danske skibe og skibe, der befinder sig på dansk søterritorium.2) Danske luftfartøjer og luftfartøjer, der befinder sig på eller over dansk søterritorium.3) Danske platforme og platforme, der befinder sig på dansk søterritorium eller på dansk kontinentalsokkelområde.4) Danske rørledninger til transport af kulbrinter og hjælpestoffer og rørledninger til transport af kulbrinter og hjælpestoffer på dansk søterritorium eller på dansk kontinentalsokkelområde.5) Udenlandske skibe, der befinder sig i de eksklusive økonomiske zoner, i det omfang det er foreneligt med international ret.6) Udenlandske skibe, der befinder sig uden for de eksklusive økonomiske zoner, i det omfang det er foreneligt med international ret. <p><i>Stk.2.</i> Loven omfatter ikke orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, så længe skibet udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.</p> <p><i>Stk.3.</i> Skibe, der udelukkende benyttes til fritidsformål (lystfartøjer) er ikke omfattet af bestemmelserne i § 20, stk. 1, og kapitel 12. Ved anvendelsen af beføjelserne i kapitlerne 2, 6, 7 og 10 kan miljøministeren dog fastsætte særlige regler for lystfartøjer.</p>	

<p><i>Stk. 4.</i> Loven omfatter havbrug, der er beliggende længere end 1 sømil fra kysten.</p>	<p>Som nyt stk. 4 indsættes: ” <i>Stk. 4.</i> Loven omfatter ikke fyringsanlæg på platforme.”</p>
<p>§ 4. Ved udtømning forstås i denne lov enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse i havet af stoffer eller materialer, der stammer fra den normale drift af skibe eller bevægelige eller fast anbragte platforme.</p> <p>Stk. 2. Ved dumpning forstås i denne lov enhver bortskaffelse i havet - som ikke er udtømning - af stoffer eller materialer fra eller sammen med skibe, fly eller bevægelige eller fast anbragte platforme og enhver bortskaffelse i havet af skibe, fly eller bevægelige eller fastanbragte platforme, herunder enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse eller stammer fra behandling af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse.</p> <p>Stk. 3. Som udtømning eller dumpning anses ikke</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) anbringelse i havet af stoffer eller materialer, hvis anbringelse sker med andet formål end bortskaffelse, 2) udledning i havet af stoffer eller materialer, der er en direkte følge af undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. kapitel 10, og 3) efterladelse på eller i havbunden af platforme og andre anlæg til brug i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden, rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne råstoffer samt vindkraftanlæg på søterritoriet eller i de eksklusive økonomiske zoner, disses fundamenter og tilhørende ledningsanlæg. <p>Stk. 4. Ved afbrænding forstås i denne lov enhver bortskaffelse på havet ved hjælp af termisk destruktion.</p>	

	<p>Som nyt stk. 5 indsættes: ” Ved fyringsanlæg forstås en teknisk indretning, hvori brændsel oxyderes med henblik på anvendelse af den således frembragte varme.”</p>
--	--